

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Apodixes, Sive Demonstrationes Tres Horrendarvm Blasphemiarvm Ecclesiae A Calvino Reformatae, Circa tres primos Symboli Catholici Articulos

Bosendorf, Hermann

Monasterii VWestphaliae, 1608

Capvt I. Abstersio calumniarum circa titulum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35415

APODIXIS PRIMAE
BLASPHEMIARVM
CALVINISTICARVM CIRCA I.

ARTICVLVM SYMBOLI

Apostolorum.

CAPVT I.

*Absterfio calumniarum circa
titulum.*

VAE suo in proœmio, nec pauca,
nec leuia, effutiuit mendacia calu-
mniaſq; Calvinista Vorſtius, ea
tanquam aliena à theſium institu-
to relinquo: ad arcem ipſam titu-
lumq; diſputationis, qui eſt, Credo Caluini-
ſequarum aggredior. Scurrilis illi hic titulus
eſt. Quamobrem? Pudet dicere, dicendum ta-
men eſt, quod ſagaces homines aduerto con-
iectare: aiunt Caluiniſequam fœminini gene-
ris eſſe apud hunc Prædicantem, illiq; molli-
tiem quandam effœminatam ſuorum homi-
num Caluini, Bezæ & aliorum ad memoriam
reuocare. Vix credo tantam hominis eſſe
poſſe inſcitiam, illi tamen interim clamitant.
O dignum Bæoticis ſuibus ſcrophipafcum!
Qui nescit bubſequas (& cur non etiam Cal-
uinifequas?) eſſe mafculei ſexus? Neq; tamen
cauſam ſcurrilitatis in poſito titulo conijcere
valeo; niſi forte Calvinus, vir fuerit prædi-
canti nō ſatis honeſtus; vt proinde honeſtum
Caluini-
ſtas rectè
dici etiam
Caluinife-
quas.
A non

MENDACIA CALINOPRAED.

non fit dici Calvinisequam. Alioqui certè scurrile non est, vel hominem Christi crucem tollentem, sequentemque eius doctrinam Christisequam appellare, vel ingenuos adolescentes adolescentulasq; magnatum affectatores, in pedissequis numerare, & nominare. Nec symbolum fidei cum vulgo appellare Credo, nec orationem Dominicam appellare, Pater noster, aut nouum est, aut scurrile quippiam continet. Vnde igitur hæc scurrilitas, cum symbolum Calvinistarum inscribimus Credo Calvinisequarum?

Mendacium Vorstianum.

Caluinoprædicantizat autem & mentitur primo, quod ait §. 9. 1. disp. Apolog. *primum lesuitarum esse mendacium, Ecclesia Vorstiana fides dicendam Credo Calvinisequarum.* Nego ab ijs vspiam tale quid scriptum: Nego Vorstianæ alicuius Ecclesiæ in disputatione ipsorum vllum extare vestigium. Sunt in manibus omnium eorû theses, age qua in parte, quoto numero, quibus verbis mendacium eiusmodi contexuerunt? vbi id memoriæ prodiderunt magis, quam in suo Symbolo Calviniano fecerit Quirinus Cnoglerus, qui ne fando quidè Vorstiani aut Steinfurtenfis cuiuspiam cœtus nomen inaudiit? quam in atheismis pseudoeuangelicorum contra articulos fidei id præstitit Antonius Possuinus, qui fit necne Vorstius homo (nedum quid fit heretici hominis) vnquam cognouit? Conscijs ipse sibi de se putat

tat

tat omnia dici. Vidit suam in Credo Calvinisequarum secundum Caluini principia fidem adumbratã: putauit itaq; suæ Ecclesiæ doctrinam per Credo Calvinisequarũ exagitatam, quod Iesuitæ in thesib. neq; aiunt, neq; negãt.

II. Mentitur se nõ esse Calvinisequam. *Qui Mendac. Vorst. 2.*
 Caluini doctrinam sequitur, propugnat, dif-
 seminat, tã est Calvinisequa siue Calvinianus,
 quàm esse possit vel Ciceronianus, qui Cice-
 ronem; vel Platonius, qui Platonem, vel Ma-
 hometanus qui Mahometem sequitur. At Vor-
 stium Caluini doctrinam sequi, & tueri tã est
 hic gentium notum, quam quod notissimum:
 & (vt alia deessent) sola, quam pro Caluino in-
 stituit Apologia contra Iesuitas, id euincit a-
 pertissimè. Nã quid aliud hæc est, quam sen-
 tentiarum Calvinisticarũ inepta quidem, sed
 tamen affectata defensio? Verum si nolit esse,
 qui habetur ab omnibus, Calvinianus, per me
 licet, vt sit,

*Caluino-Stenckfel-Luthero-Dreckvvagianus,
 Libertinarius, & Nihilifidius.*

Ita enim non iurabit, quod iacet, vllius in
 verba Magistri aut Doctoris, nec ab vlllo pen-
 debit mysteriorum diuinorũ interprete verè
 dicturº, *Quo me cunq; rapit tēpestas deferor hospes.*

III. Mentitur, quod ait: *Constat omnes Ecclesias Mend. Vorst. 3.*
*ex Dei verbo reformatas, præsertim quæ puriorem de
 cœna Domini doctrinã profitentur ab istis Calvinianas
 appellari.* Prorsus enim contrariũ cõstat ijs om-
 nibus, quibº aliqd de sectis, in quas nouãgelici

MENDACIA CALVINOPRAEDIC.

fecti sunt, scriptisq; Societatis constat. Lutheranæ Ecclesiæ ex Dei verbo, Prædicante iudice, sunt reformatæ, idq; innuit, dum ait hoc in paragrapho, *præsertim quæ puriorem de cœna Domini doctrinam profitentur*, volens etiam eas, quæ minus puram profitentur doctrinam, includere. At Lutheranæ Ecclesiæ nequaquam à Iesuitis vocantur Calvinianæ. Pro ijs aliud habent Credo Symbolumq; ab ipsorum discipulo Quirino Cnoglero pulchrè digestum. Sed placuit prædicanti, id quod accepit, mentiendi priuilegium, pueris contrariu in scholis Societatis edoctis, ostendere, vt pro priuilegiato Crete eum agnoscerent.

Mendac.
Vorft. 4.

IV. Mentitur cum inquit §. 9. *Ecclesia nostra in solius Christi verba iurârunt*. Iurant per Saxoniam, quos à reformatis non excipit, promouendi, prædicantesque priusquam honorum gradibus insigniantur, vel ad publicas in templis clamations admittantur, in cõfessionem Augustanam: iurat ipsemet prædicans, non solum in verbum Dei, sed & symbola confessionesq; publicas, quas vt distinctas à verbo Dei recenset §. 10. *Caluini Bezae, & aliorum primat am doctrinam*, inquit, *se amplecti quatenus & verbo Dei, & publicis illis symbolis seu confessionibus est cõsentanea*. Iurat vniuersa Sacramentariorum colluies, in tropicam totius cœnæ explicationem, in nudum corporis Christi signum contra apertissima Christi verba: *Hoc est corpus*

Caluini-
stas non
iurant in
verba
Christi.

pus

CIRCA TITVLVM.

pus meum. Deniq; iurant, quotquot sunt Calu-
 nistæ in omnes pene omnium damnatorum
 olim hæresiarcharum deliria & somnia. De
 quibus Scoppius in Epist. ad Theophilum
 Richium. Bellarm. de Ecclesiæ notis lib. 4. c.
 9. Adde verba Christi esse, quæ Ioannis 8. in
 historia de adultera ponuntur ab Euangèlista.
 At in ea non iurat superattendens Geneuensis
 Beza in suis commentarijs super cap. 7. Ioan.
 v 53. sed ait: *Quod narrat Apostolus Ioannes, Iesum
 solum fuisse relictum cum muliere in templo, nescio
 quam sit probabile, & quod scribit Iesum scripsisse in
 terram nouum mihi & insolens videtur.* Nec potest
 vllis adduci cõiecturis Calvinus patriarcha
 Sacramentariorum, vt credat totum illud ca-
 put 6. apud Ioannem esse Ioannis, maximè
 qua agit de reali manducatione corporis
 Christi, vt est apud Feuardentium præfat. in
 Rhut. Num etiam hoc est Calvinistas, qui vti-
 que capiti consentient, iurare in verba Chri-
 sti? Si repudiare Christi oracula, vel pro sua
 torquere ea libidine, est in illa iurare, negari
 non potest, strenuè Calvinistas in Christi e-
 logia iurare, & quidè solius, vt ait Prædicans:
 quo dicere possint, se etiam Apostolorum do-
 ctrinam, si quando extra Christi mandatum
 aliquid continet, non acceptare: nec audire
 Paulum, gentium quidem, sed non Caluini-
 starum doctorem, cum scribit 1. Cor. 7. *Ceterus
 ego dico, non Dominus, si quis frater uxorem habet in-
 fidelem,*

Caluinista
 rejicit hi-
 storiam de
 adultera.

Caluiniste
 rejiciunt
 doctrinã
 Pauli.

6 MENDACIA CALVINOPRAEDIC.

fidelem, & hac consenserit habitare cum illo, non dimittat illam.

5. Mend.
Vorft.

V. Mentitur cum contendit §. 10. *nihil impium, vel etiam in fide Caluiniana erroneum* (vt habet in versione Germanica) *posse demonstrari in Harmonia, Husitica, Heluetica, Gallica, Anglica, Belgica, Augustana, Sueuica, & nescio quarum non aliarum confessionum obtorto collo tractarum à Geneuenfibus, ad monstrum nouangelicæ fidei constituendum.* Trecentorum errorum redarguit cōfessionem fidei Caluinianæ Franciscus Feuardentius lib. 15. Theomachiæ Caluinisticæ. Non pauciorum mendaciorum cōuincunt Augustanam confessionem. Fabritius in Harmonia confes. August. & Bellarminus in iudicio de libro Cōcordiæ. Pistorius ad ducenta luculenta mendacia in ea se ostensurum pollicetur in libro *Merckzeichen*. Falsitatis fugillant in multis fidem confessionemque Caluinianam Lutherani; Olander in Enchiridio controuersiarum inter Theologos Augustanæ Confessionis & Caluinistas, Menzerus in collationibus doctrinæ Zvinglij, Caluini, Bezæ cum Augustana confessione: Huberus in oppositionibus articulorum fidei Lutheranæ & Caluinianæ. Vices non segniter rependunt Caluinistæ Lutheranis, eorumque doctrinam, vt falsissimam exagitant. Quis vero tam bardus vnquam extitit, qui inter contradictoria alteram partem falsam erroneamq;

Errores
Confessio-
nū nouan-
gelicarū.

Diffidia
nouange-
licorum.

neamq; non iudicari? ex infinitis pauca de-
 libemus. Non recipit Confessio VVirtenber-
 gensis, Lutheri discipula, Epistolas quas vo-
 cant Catholicas, cum ea quæ est ad Hebræos,
 & Apocalypsi, vtpote *de quarum autoritate a-*
liquando in Ecclesia dubitatum sit: at pro canoni-
 cis scripturis in suo eas catalogo recipiunt,
 confessio Belgica Gallicanaq; Spiritū sanctum
 & fidem per peccata mortalia amitti, volunt
 Saxonica pag. 86. Augustana pag. 190. Bohe-
 mica pag. 180. confessiones in Harmonia non
 amitti, sed sopiri tantum fidem, & Spiritum S.
 vult doctrina Calviniana, idq; haud aliter ac
 ratio in ebrijs ligatur. Beza in colloq. Mom-
 pelg. & Calvinistæ in marginali corruptela ad
 prædictas confess. Verè exhiberi corpus &
 sanguinem Christi sub speciebus panis & vi-
 ni, ait Carolo quinto exhibita confessio Aug.
 aliæ posteriores cū pane & vino; quid ad hoc
 confessiones Calvinianæ? apage cum istis hæ-
 matopotis, in rem malam cum creophagis, si-
 gna tātum corporis sanguinisq; suscipiuntur.
 Vno verbo, quæ docet confessio Augustana,
 ea euertit fides Calviniana, vt & lippis & tōfo-
 ribus notum est per Germaniam ex quotidia-
 nis Nouangelicorum cōcertationibus, & plu-
 ribus ostēdi in Apodixi quod Calvinistæ non
 sint Augustanæ confessionis. Qui igitur fieri
 potest, vt in bella illa harmonia Caluangelica
 nihil sit erroneum impiūmve?

Harmo-
 niæ nouā-
 gelicæ dif-
 crepantia.

MENDACIA CALVINOPRAEDIC.

6. Mend.
Vorst.

Contradi-
ctio Vor-
stiana.

Vorstius
Vertūnus.

V I. Mentitur scribens *Caluino & alijs Docto-
ribus Euangelicis atrox iniuria fit, dum multa blasphem-
ia & paradoxa (§. 12.) ipsis imputantur, qua nec
scripserunt, nec cogitarunt vnquam, §. 11.* Iam ante
concesseras, mi homo, Caluini aliorumq; illa
esse paradoxa, quæ in Credo Calvinisequarum
congesta sunt. quid igitur iam vulgi cen-
suram pertimescens palinodiam canis? me-
ministine cum inuitareris ad disputationem,
te in Epistola tua 23. Decembris data rescri-
psisse; *quid præter personalia, id est vitia & nauos
quosdam horum vel illorum doctorum in ijs thesibus
vestris (in Credo Calvinisequarum) colligis?
nos certè nec Caluini nec hominis cuiusquam parado-
xa tuemur.* Ut hæc inter se cohærēt? In Decem-
bri sunt vitia, sunt næui, sunt paradoxa; in
Martio & postmodum inculcata sunt dogma-
ta: hyeme homo congelatus, non tueris id,
quod effutiuit Caluinus; verno, æstiuoq; tem-
pore, iam resolutus à veris calore, omnia ve-
lut ex tripode profecta contra theses ample-
cteris. Suscipe tandem aliquando, prædicans,
hominis sobrij & constantis cogitationes: e-
dormi, siue veterum, siue crapulam istam;
nec simul de eadem re ai, & nega. Bonorum
virorum non est, eodem ex ore calidum &
frigidum flare; aliud inter sedendum, aliud
inter standum loqui, hyberno tempore con-
cedere verum esse, quod inficeris verno.

VII. Men-

VII. Mentitur cū ineptissimè falsissimeq; 7. Mend.
 infert §. 12. Itaq; hoc alterum mendacium est Iesui- Vorst.
 tarum, &c. Aiunt olim quendam suspensum
 prius, & posterius, vtrum laqueo dignus fue-
 rit, an non, iudicatum. Vbi locorum, id acci-
 derit, video controuerti. alij aiunt euenisse in
 VVestphalia, ad Mosellam alij, Ego id Stein-
 furti Prædicantis præcipitata asseueratione,
 iam accidisse non dubito. Condemnat secun-
 di mendacij Iesuitas, sed nullam ante condem-
 nationem sententiæ suæ rationem affert. Vult
 eos seu mēdaces ex arbore suspendere, & præ-
 ter inaniloquentiam prædicanticam ad con-
 firmationem præmittit nihil. Scilicet id satis
 est, si dicat: *nos impia hæc paradoxa nusquam exta-
 re in scriptis Caluini dicimus. Itaq; hoc alterum est
 mendacium Iesuitarum!* Quid si eadem ratione
 quis scribat: *nos impia illa paradoxa passim
 extare in scriptis Caluini dicimus, ergo hoc
 nouum Vorstianum est mendacium?* Quid si
 vltius progrediatur aiatq;: *nos cum Luthe-
 ranis, prædicantes Calvinianos intus & in cu-
 te nequam atq; atheos dicimus: itaq; id est ve-
 rissimum. Acquiescesne, prædicans, hoc mo-
 do tecum agenti? concedesne rem pulchrè es-
 se confectam? & non consequens modo, sed &
 consequentiam esse verissimam optimamq;?*
 Prius ratio tibi est afferenda quàm cōcluden-
 dum apud philosophiæ gnaros. Stultus collig-
 git, antequam quicquam ad probandum præ-

Illatio
 Vorstiana
 sine pro-
 batione.

IO MENDACIA CALVINOPRAED.

Logica
Vorstiana
elegantif-
sima.

misit. At post id probabis? prorsus id ipsum est, quod volumus, te prius reum suspendere, & post causam velle indagare. Non desinis tui similis esse logicus. Nam iam ante ex præfati uncula Credo caluiniani pari argutia, ita intuleras: *Iesuitæ aiunt: quos tu hostes, Comes Illustrissimè Solrane prosequeris, eos suis ipsorum gladijs nefandisq; blasphemijs per Iesuitas iugulatos intueris.* Ergo omnes ab ijs iugulatos (Gallos, Anglos, Polonos, aliosq; alibi caluinistas) tu Comes Illustris. armis prosequeris. Hem Bōbomachidem, Cluninstaredijsarchidem, ex campis gurgustidonijs Latumijsq; VVestphalicis, qui legiones Iesuitarum difflat vno spiritu quasi ventus folia aut pannicula tectoria. Retineamus hanc Vorstianam ratiocinandi formam, ad eamq; nos exerceamus nō nihil. Quos opilio Steinfurtenis insequitur ad pascua hircos, eos benè barbatos, intueris. Ergo omnes barbatos, siue sint hirci in India, siue Prædicantes in VVestphalia, insequitur opilio Steinfurtenis. Quid lepidius? Iterum quos insequitur Rex catholicus reformati verbi ministros, eos satis impudentes, verbosos & mendaces scimus. Ergo omnes impudentes, verbosos, & garrulos insequitur Rex catholicus, bellumque gerit cum omnibus verbigeronibus, non modò in Saxonia, Prussia, Russia: sed & in Iaponia, Cambaia, Africa, cum locutuleis vniuersis in

sis in Tartaria, cum fabulonibus in Perfide
& tota Asia. Centum in Cilicia, & quinquaginta
centum Sycolatronidæ, triginta Sardi,
Sexaginta Macædones, sunt prædicantes quos
occidit vna die. Papæ! quid auditum vspiam
subtilius? Arrige aures, prædicans, & agnosce
egregiam tuam dialecticam, acumenque. Non hoc
dicitur in præfatione: Omnes tu persequeris, quos
iugulat suis blasphemijs Credo caluinisequarum.
Sed hoc: Quos tu persequeris (puta in Belgio
caluinistas, hostes Regiæ Maiestatis) eos etiam
iugulat suis blasphemijs Credo caluinisequarum:
neque tamen ob id negatur, plures iugulari per hoc
credo caluinisequarum, quam insequatur
Illustrissimus comes. Exere nõnihil, si quod
habes Dialecticum acumen, & doce istas duas
propositiones æquipollere: Omnes tu caluinistas
persequeris, & quos tu caluinistas persequeris,
& eris Aristotelicis magnus Apollo. Sed caue ne si
malè cedat, in proverbium Philosophis abeat Vorstiana
congelataque consecutio.

CAPVT